

ратура, която обясняваше сложнитѣ философски положения на Марксизма, или ги оборваше.

По това врѣме, по-положителнитѣ натури отъ бившитѣ Ботйови съученици и познати, които сж го държели открай врѣме въ течението на литературнитѣ явления изъ Русия, побързали да му се похвалятъ съ „замѣчательнѣй трудъ Карла Маркса“. Той откривалъ съвсѣмъ нови хоризонти за умътъ, и въ него нѣмало безплодната словомания на Прудона. Капиталътъ изнасялъ нови проблеми, поставялъ на конкретна база социалния въпросъ и го рѣшавалъ съ всичкитѣ данни на съврѣмнената материалистическа философия, като классовъ, работнически въпросъ.

Размжтила се малко нѣщо главата и на „анархиста“ Флореско. Когато прочелъ надвѣ-натри главата за „работническата заплата“, за „тайната на първоначалното натрупване на капиталитѣ“ и пѣсенъ та за разрушението на стария миръ отъ новата революционна сила —, войникътъ на Парижкитѣ барикади призналъ¹⁾ прѣдъ Ботйова: „я убѣдился, что современнѣй пролетаріятъ должно бытъ единственнѣй оплотъ новой революціонной организацией“.

Пилкиятъ умъ билъ заинтригуванъ; нашиятъ поетъ поискалъ новото съчинение. Макаръ прѣтрупанъ до гуша съ литературна и практическа работа, макаръ неоставянъ нито часъ на спокойствие, той се прѣдалъ въ свободни минути да изучава новото евангелие на новия миръ.

Захваналъ Ботйовъ съ Капиталътъ отъ „Тайната на първоначалното натрупване“, прочелъ гениалнитѣ критически забѣлѣжки на Маркса върху частната соб-

¹⁾ Споредъ свѣдѣния отъ другъ източникъ, Флореско писмено съобщилъ Ботйову впечатлѣнїята си, за които е дума въ текста; още прѣзъ 1871. год. Флореско билъ изгоненъ изъ Ромжния по настояването на руското правителство.